

Manifest anarchofeministyczny

Wiedźmy

2002

Większość kobiet na całym świecie nie ma prawa do decydowania o ważnych sprawach, które dotyczą ich życia. Kobiety cierpią na ucisk dwojakiego rodzaju. Pierwszy z nich to ogólny ucisk społeczny drugi to seksizm, dyskryminacja spowodowana ich płcią. Istnieje pięć głównych form ucisku:

- ucisk ideologiczny, pranie mózgu spowodowane pewnymi tradycjami kulturowymi, religią, reklamą i propagandą. Manipulacja pojęciami. Zabawa uczuciami i wrażliwością kobiet. Szeroko rozprzestrzenione patriarchalne i autorytarne poglądy oraz kapitalistyczna mentalność.
- ucisk państwa. hierarchiczne formy organizacji dotyczące większości interpersonalnych relacji a także tzw. prywatnego życia
- wyzysk ekonomiczny i represje dotyczące kobiet jako konsumentek, gospodyń domowych oraz pracowników w pracach o niskiej płacy
- przemoc przy zgodzie społeczeństwa. Pośrednio kiedy jest to przymus spowodowany brakiem alternatyw i bezpośrednio przemoc fizyczna.
- brak organizacji, tyrania bezstrukturalności, która niszczy odpowiedzialność i jest przyczyną słabości i bezczynności.

Te czynniki współpracują ze sobą, co sprawia, że przyczyniają się do podtrzymywania zamkniętego koła nienawiści. Nie ma panaceum na przerwanie tego kręgu, ale nie jest on niezniszczalny. Anarcho-feminizm jest kwestią świadomości. Anarcho-feminizm oznacza kobiecą niezależność i wolność oraz traktowanie kobiet na równej stopie z mężczyznami. Organizacja społeczeństwa i życie społeczne, gdzie nikt nie jest lepszy lub gorszy i każdy może kierować tym życiem, zarówno kobiety jak i mężczyźni. Obejmuje to wszystkie poziomy życia społecznego także sferę życia prywatnego.

Anarcho-feminizm zakłada, że kobiety same o sobie decydują, dbają o swoje sprawy - indywidualnie w sprawach osobistych, razem z innymi kobietami w kwestiach dotyczących kilku kobiet. W sprawach dotyczących obu płci zasadą jest ustalanie decyzji przez kobiety i mężczyzn na równych prawach. Kobiety muszą same decydować o swoim ciele, sprawach dotyczących antykoncepcji i rodzenia dzieci. Trzeba walczyć zarówno indywidualnie jak i zbiorowo przeciwko męskiej dominacji, poglądom na temat posiadania i kontroli nad kobietami, przeciwko represjom, prawom, opowiadać się za ekonomiczną i społeczną niezależnością i autonomią kobiet.

Należy założyć centra opieki, centra kryzysowe, grupy dyskusyjne, działalność kulturalną kobiet i musi to przebiegać pod kierownictwem kobiet. Tradycyjne, patriarchalne, dwupokoleniowe rodziny powinny zostać zastąpione przez wolne związki, oparte na równych prawach i wzajemnym szacunku dla autonomii drugiej osoby. Stereotypy dotyczące płci w edukacji, mediach i w miejscach pracy muszą być zniesione. Odpowiednim środkiem jest dzielenie się pracą w życiu zawodowym i domowym przez kobiety i mężczyzn.

Struktura życia zawodowego musi się radykalnie zmienić, zarówno jak i organizacja życia domowego - współpraca w domu i w społeczeństwie. Musi zostać zniesiona różnica między pracą mężczyzn i kobiet. Opieka nad dziećmi musi dotyczyć w równym stopniu kobiet i mężczyzn.

Władza kobiet, kobiety na wysokich rządowych stanowiskach nie obalą ucisku. Dla nas nie ma feminizmu bez anarchizmu. Innymi słowy anarcho-feminizm nie opiera się na kobiecej władzy czy kobietach w rządzie, opiera się on na organizacji bez władzy i bez rządu. Podwójny ucisk kobiet wymaga podwójnej walki i podwójnej organizacji: z jednej strony w federacjach feministycznych, z drugiej strony w organizacjach anarchistycznych. Prawdziwy anarchizm musi być także feministyczny, w przeciwnym wypadku jest to patriarchalny pół-anarchizm. Zadaniem anarcho-feministek jest chronić feministyczne cechy anarchizmu. Nie będzie anarchizmu bez feminizmu.

Zasadniczą kwestią anarcho-feminizmu jest rozpoczęcie zmian dzisiaj, nie jutro lub po rewolucji. Rewolucja będzie trwać ciągle. Musimy zacząć dzisiaj przez dostrzeżenie ucisku w codziennym życiu i zrobienie czegoś żeby złamać obowiązujący tu i teraz wzór. Musimy działać niezależnie, bez dawania prawa jakimkolwiek przywódcom do decydowania o tym, czego chcemy i co zrobimy. Musimy same podejmować decyzje dotyczące naszych osobistych spraw, razem z innymi kobietami w sprawach czysto kobiecych, wspólnie z mężczyznami w ogólnych sprawach.

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Wiedźmy
Manifest anarchofeministyczny
2002

pl.anarchistlibraries.net